

Καθημερινά Νέα

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΤΕΛΟΣ
ΕΧΕΙ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΙ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» * ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΒΡΟΥ 102 — 104 5ος ΟΡΟΦΟΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 119

ΑΘΗΝΑ Τ.Τ. 609

ΤΗΛ. 7703239 — 7791528

ΕΤΟΣ 16ο

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1982

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

ΚΑΙΓΕΤΑΙ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ

Ανεξίτηλο ξμεινε στην ιστορία της ανθρωπότητας το πέρασμα του Νέρωνα. Παρακμαία μορφή μιᾶς αυτοκρατορίας που πνέει τὰ λείψια ξεπέφτοντας διαρκῶς στὸ βουρκο τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς ἐννοίας ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Ἡ ἐγκληματικὴ δραστηριότητα τοῦ Νέρωνα δλοκληρώθηκε μὲ μιὰ πυρκαϊά. Τὸ ἀνθρωπόμορφο τέρας, ποῦ ἡ τρέλα του εἶχε μείνει ἀνικανοποίητη ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν θυμάτων του καὶ τὰ ὄργια ποῦ ὀργάνωνε, ἔβαλε φωτιά στὴ Ρώμη. Ἐκάψε τὴν ἴδια τὴ πόλη στὴν ὁποία ζοῦσε καὶ μὲ θολὸ τὸ μάτι ἀπὸ τὰ σαλεμένα του λογικὰ καμάρωνε τὸ θέαμα. Μέσα στὶς φλόγες ποῦ κατάπιναν στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας τοῦ ἐμπρησμοῦ κάθε τι ποῦ ἡ φύση καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶχαν δημιουργήσει, μέσα στὴν ἀλλοφροσύνη τῆς ἀποτέφρωσης ὁ τρελὸς - ἐγκληματίας αυτοκράτορας ἐνιωθε σὰν Θεός. Νόμιζε ὅτι εἶχε φτάσει τὴ παντοδυναμία τοῦ Πλάστη, ἀφοῦ μποροῦσε μέσα σὲ μιὰ νύχτα ν' ἀλλάξει τὴ μορφή τῆς φύσης! Μαζὶ μὲ τ' ἀνάκτορα τῶν πλουσίων καιγόντουσαν καὶ τὰ ταπεινὰ σπιτάκια τῶν φτωχῶν, καταστρεφόταν ἡ φύση, τὰ δέντρα, τὰ σπαρτά, τὰ ζωντανά, ἔσβυνε ἡ ζωή...

Ἀνατριχίλα καὶ ἀποτροπιασμὸ πιάνει τὸν ἀναγνώστη καὶ τὸ μελετητὴ τῆς ιστορίας, ὅταν Νέρωνες μποροῦν καὶ ἐγκληματοῦν τόσο βάνουσα καὶ προκλητικὰ σὲ βαθμὶο ποῦ ἡ ιστορία τοὺς καταγράφει. Ἄλλὰ οἱ Νέρωνες τῆς ιστορίας δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζονται ἀτομικὰ καὶ περιπτωσιακά. Ὅπως ὁ φασισμὸς γέννησε τοὺς Ναζὶ καὶ ξέβρασε ἓνα Χίτλερ, ἔτσι καὶ ἡ ἐκφυλισμένη καὶ γυμνὴ ἀπὸ ἀξίες, στόχους, ἐνθροπισμὸ, δημοκρατία, Ρώμη τῆς παρακμῆς ἀνέχτηκε καὶ μάλιστα ἐπρόβαλε Καλιγούλες καὶ Νέρωνες, ποῦ αἱματοκύλισαν τὸ λαὸ καὶ στὸ τέλος τυρπόλησαν τὸ τόπο.

Ἡ ιστορία πρέπει νὰ διαβάζεται ἀπὸ ὅλους μας. Ὑπάρχουν κεφάλαιά της, κυρίως πρόσφατα, ποῦ μποροῦν νὰ ἐρμηνευτοῦν διαφορετικὰ. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ γεγονότα ποῦ δὲν σηκώνουν ἀμφισβήτηση.

Ἄν ὁ ἐγκληματίας Νέρωνας, ὁ τρελὸς ἐμπρηστής τῆς πατρίδας του, σφράγισε τὸ τέλος τῆς Ρωμαϊκῆς παρακμῆς ἀναρωτιέται κανεὶς στὴ σημερινὴ ἐποχὴ, στὴ σημερινὴ Ἑλλάδα, σ' ἓνα τόπο ποῦ μὲ χίλια θάσανα καὶ πληγῆς ἐπιβίωσε ἀπὸ παγκόσμιους πολέμους, ἀπὸ κατοχῆς, ἀπὸ ἐμφύλιους, ἀπὸ δικτατορίες, πῶς μπορεῖ νὰ ἀνέχεται Νέρωνες;

Πῶς μπορεῖ μιὰ γῆ ποῦ ποτίστηκε μὲ ἰδρώτα καὶ αἶμα καὶ φυλάχτηκε ἀπὸ τὴ βουλμία τοῦ κατακτητῆ μὲ τὰ κορμιά τῶν παιδιῶν της νὰ λαμπαδιάζει καὶ νὰ καίγεται συστηματικὰ καὶ μόνιμα;

Καίγεται ἡ ψυχὴ μας σὰν βλέπουμε τὶς πλαγιές, τὶς ρεματιές, τὶς ράχες, τοὺς κάμπους, νὰ γίνονται καψάλα.

Ποῖο προσκλητήριο περιμένουμε; Τί μεγαλύτερη καταστροφή, ποῖα μάχη ἢ πόλεμο περιμένουμε νὰ μᾶς κάψει τὴ γῆ καὶ τὸ βίος; Καίγονται τὰ δάση ποῦ ἀνήκουν σὲ ὅλους, καίγονται τὰ σπαρτά, καίγονται σπῖτια καὶ ζῶα...

Πῶς καθόμαστε καὶ ἀφήνουμε τοὺς Νέρωνες νὰ ἀπολαμβάνουν μὲ τὸ σαλεμένο τους μυαλὸ τὸ θέαμα τῆς καταστροφῆς; Δὲν μπορεῖ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται στὴ νοημοσύνη μας νὰ τὰ ρίχνουμε ὅλα στὴ τύχη... Δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ περιμένουμε ὅλα ἀπὸ τὸ ἐπίσημο Κράτος. Τὸ προσκλητήριο τοῦ ξεσηκωμοῦ γιὰ τὴ περιφρούρηση τοῦ τόπου μας εἶναι ἐκεῖνο ποῦ θὰ δυναμώσει καὶ θὰ ἐνισχύσει τὴ στάση τῆς Πολιτείας. Τοὺς Νέρωνες τῆς Ἑλληνικῆς γῆς πρέπει νὰ τοὺς βροῦμε ἐμεῖς. Πρέ-

● Συνέχεια στὴ σελίδα 2

ΑΖΙΟΚΡΑΤΙΑ

Πολλές συζητήσεις γίνονται τὸν τελευταῖο καιρὸ γύρω ἀπὸ τὸν ὄρο «ἀξιοκρατία». Ἡ ἀθηναικὰ ἐλληνικὴ λέξη δηλώνει τὴν ἐπικράτηση, τὴ κυριαρχία, τὴν ἀναγνώριση καὶ ἐπιβράβευση τοῦ ἀξίου — τοῦ ἱκανοῦ.

Τὶ ὠραιότερα σ' ἓνα πολίτευμα, σὲ μιὰ κοινωνία, ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη. Ἄν σὰν δίκαιο θεωροῦμε τὴν διαμόρφωση τῶν ἠθικῶν ἀξιών ἐνὸς συστήματος τὴν ἀναζήτηση τοῦ ἀξίου καὶ τὴν χρησιμοποίησή του κατὰ τὸν ἀποδοτικότερο τρόπο γιὰ τὸ καλὸ τοῦ συνόλου, τότε μπορούμε νὰ συζητᾶμε γιὰ ἀξιοκρατία.

Δὲν πρέπει βέβαια νὰ φανταστοῦμε ὅτι ἡ ἐννοία τῆς ἀξιοσύνης ἀπομονώνει τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους στὸ «γκέτο» τῆς μετριότητας καὶ τοὺς καταδικάζει ἰσόβια στὸ ρόλο τοῦ οὐραγοῦ. Ὁ ἀξίος σ' ἓνα τομέα μπορεῖ νὰ μὴν ἀποδίδει σ' ἓνα ἄλλο καὶ ἀντίστροφα. Ἄρκει μ' ἄλλα λόγια, νὰ λειτουργεῖ ἓνας κοινωνικὸς μηχανισμὸς ποῦ θὰ μοιράζει ἀκριβοδίκαια τοὺς πολίτες, ἀνάλογα μὲ τὶς ἱκανότητές τους στὸς διάφορους τομείς δραστηριότητας.

Ἡ ἰδανικὴ αὐτὴ εἰκόνα μιᾶς ἀκριβοδικαίας κοινωνίας, ποῦ λειτουργεῖ στὴ πράξη μὲ κριτήρια ἀπαλλαγμένα ἀπὸ προσωπικά, ὑποκειμενικά, συστημιακά ἢ καὶ τυχαία σφάλματα, ὑπάρχει μόνο στὰ φιλοσοφικὰ ἢ πολιτικο - κοινωνικὰ δοκίμια καὶ στὶς θεωρίες, ποῦ κατὰ καιροὺς ἐδαισθητοποιοῦν τὴν ἀνθρώπινη φύση γιὰ καλύτερη ζωὴ.

Ὅσο καὶ νὰ φάξουμε γύρω μας — ἂν θέλουμε νὰ εἶμαστε εὐλικρινεῖς καὶ τίμιοι μὲ τὸν ἑαυτὸ μας — δὲν θὰ βροῦμε ἀξιοκρατία στὴν πράξη! Δυστυχῶς, ἡ ἐννοία τοῦ ἀξίου — τοῦ ἱκανοῦ ἔχει γίνῃ σχετικὴ. Οἱ σκοπιμότητες, τὰ συμφέροντα, τὰ ὀποιαδήποτε «κυκλώματα» κατασκευάζουν καὶ δὲν ἀνακαλύπτουν τοὺς ἱκανούς...

Ὅπως τὰ κινηματογραφικὰ ἢ τὰ ἄλλα καλλιτεχνικὰ εἴδωλα ποῦ διαβάζουμε καθημερινὰ στὶς ἐφημερίδες, δημιουργοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδευτοὺς «μάντζερ», ποῦ τὰ πλασάρουν μὲ τὴ κατάλληλη διαφήμιση στὸ κοινὸ, ἔτσι κατασκευάζονται πολλὲς φορὲς καὶ οἱ «ἀξιοί». Στὸ μηχανισμό αὐτὸ θὰ ἦταν ἐπικίνδυνο νὰ δώσουμε καθολικὲς διαστάσεις, ἀδικώντας ἀνθρώπους ποῦ πραγματικὰ ἀξίζουν καὶ στηρίζομενοι μόνο στὴν ἀξία τους ἀναδείχτηκαν. Ἡ πικρὴ διαπίστωση τῆς ἔλλειψης τῆς ἀξιοκρατίας ἀναφέρεται στὸ σύνολο, στὸ τυχαῖο κοινωνικὸ δείγμα, καὶ ὄχι στὶς ὑπάρχουσες ἐξαιρέσεις. Τὴν ἔλλειψη τῆς ἀξιοκρατί-

ας συνηθίζεται νὰ τὴ χρησιμοποιοῦμε ὄχι μόνο ὅταν θίγεται τὸ ἐγὼ μας, ἢ τὸ προσωπικὸ μας συμφέρον, ἀλλὰ καὶ γιὰ πολιτικούς - κομματικούς λόγους. Εἶναι ἀστειὸ νὰ θεωροῦμε ἀξιοκρατικὴ κοινωνία ἐκεῖνη ποῦ μᾶς ἐκφράζει κομματικὰ, ἐπειδὴ σ' αὐτὴ ἐμεῖς θὰ εἴχαμε κάποια ξεχωριστὴ μεταχείριση. Ἡ ξεχωριστὴ μεταχείριση μὲ θάση τῆς κομματικῆς τοποθέτησης, κάθε ἄλλο παρὰ ἀξιοκρατικὴ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ!

Ἄν διαπιστώσουμε καὶ παραδεχτοῦμε τὴν ἀνυπαρξία τῆς ἀξιοκρατικῆς διαδικασίας στὸν κοινωνικὸ μας μηχανισμό — στὴ διαπαιδαγώγηση καὶ διαμόρφωση τοῦ πολίτη — τότε ἴσως μπορέσουμε νὰ χτίσουμε τὸ οἰκοδόμημα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἄν θέλουμε νὰ μιλάμε γιὰ ἀξιοκρατία, θὰ πρέπει νὰ ἀπαλλαγούμε ἀπὸ τὸ «ἐγὼ» καὶ νὰ σκεφτοῦμε γιὰ τὸ «ἐμεῖς». Τὸ «ἐμεῖς» καὶ γι' αὐ-

τοὺς ποῦ ἔχουν τὴν ἴδια ἰδεολογία, τὴν ἴδια κομματικὴ τοποθέτηση μὲ μᾶς, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους. Τὸ «ἐμεῖς», ποῦ θὰ στηρίζεται στὴν ἐννοια ἄνθρωπος.

Ἄξιοκρατία θὰ ὑπάρξει ἂν δώσουμε τὴ δυνατότητα στὸν ἄνθρωπο νὰ θγάλει στὸ φῶς ὅλο τὸ θησαυρὸ ποῦ κρύβει μέσα του καὶ νὰ τὸν χρησιμοποιοῦσει γιὰ τὸ καλὸ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Διαπιστώνουμε τὸ πρόβλημα, στεκόμαστε εὐλικρινεῖς καὶ τίμιοι ἀπέναντι στὶς ρίζες του καὶ ἐλπίζουμε στὴν ἐπίλυσή του. Ἐμεῖς σὰν κύτταρα τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, μπορούμε, ἂν πραγματικὰ τὸ θελήσουμε, νὰ δώσουμε στὴ ζωὴ μας τὴν ἀξία ποῦ τῆς πρέπει. Ἡ ἀξιοκρατία θὰ ἔχει νόημα, ἂν δὲν χρειαστεῖ νὰ τὴν ἀναφέρουμε, νὰ τὴ συζητᾶμε, νὰ τὴν ἐπικαλούμαστε. Θὰ ἔχει νόημα, ἂν τὴ ζοῦμε.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

Οἱ ἐπιτυχόντες στὶς ἀνώτατες Σχολές

Θερμὰ συγχαίρουμε ὅλους, ποῦ πέτυχαν στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις τῶν Α.Ε.Ι.

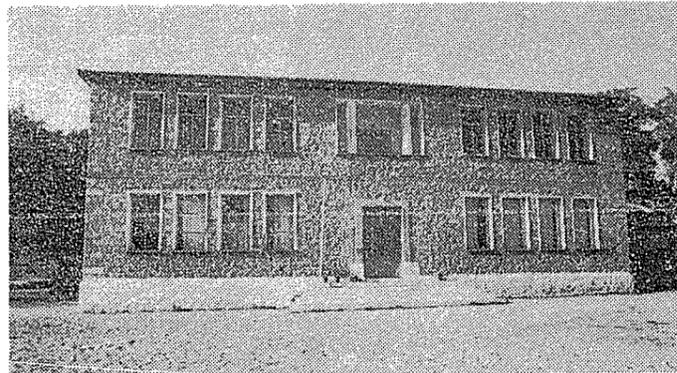
Μέχρι τὴ στιγμή ποῦ θγαίνει τὸ φύλλο τῆς ἐφημερίδας μας, ἔχουμε στὰ χέρια μας τὰ παρακάτω ὀνόματα. Ἄν ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, παρακαλοῦμε νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν, γιὰ νὰ δημοσιεύσουμε τὶς ἐπιτυχίες

τοὺς στὸ ἐπόμενο φύλλο. Γραβιάς Ἰωάννης, Μεταλλεργολόγος Ε.Μ.Π.

Κοκολόγου Τασία, Φιλοσοφικὴ Ἰωαννίνων.

Προβιά Πόλη, Φιλοσοφικὴ Ἀθηνῶν.

Σκούρα Ζωὴ, Φαρμακευτικὴ Ἀθηνῶν.

Τὸ Σχολεῖο τοῦ Χωριοῦ μας.

Οἱ συνδυασμοὶ τῶν Δημοτικῶν στὸ χωριὸ

Δῆμος Β. Πέτρου
Ἀθανάσιος Δ. Χαμηλὸς
Νικόλαος Χ. Ζεῖνης
Σπύρος Φ. Γεωργίου
Νικόλαος Π. Μακρῆς
Στάθης Ἀχ. Ἀγαπητὸς
Εὐστάθιος Π. Γιαννόπουλος
Δημήτριος Α. Καλιμάνης
Νικόλαος Δ. Χουλιάρης
Εὐάγγελος Ν. Μπάκας

Ἰωάν. Δ. Παπαϊωάννου
Γεώργιος Καρδάκος
Σταῦρος Γ. Κοραμπίλης
Νικόλαος Δ. Τσακνιάς
Θεοχάρης Ν. Χουλιάρης
Μαργαρίτης Ι. Παππᾶς
Κώστας Γ. Μπαλωμένος
Κώστας Β. Προβιάς
Τάκης Ἀλ. Τσακρῆς
Παναγιώτης Αθ. Κόλιας

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Δημήτριος 'Ηλ. Σκωλίκης

Στις 2 Αυγούστου έ.έ. πέθανε στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», όπου νοσηλεύεται, ο συνταξιοδότης δάσκαλος Δημ. Σκωλίκης. Η κηδεία του έγινε την επόμενη στα Καστέλλια.

Ο Δημ. Σκωλίκης γεννήθηκε στα Καστέλλια το 1904. Τελείωσε το σχολείο του χωριού του και συνέχισε κατόπιν τις άλλες σπουδές του, στην Αμφίκλεια και Λαμία. Φοίτησε στο Διδασκαλείο Λαμίας, απ' όπου βγήκε δάσκαλος.

Τα πρώτα δασκαλικά του χρόνια υπηρέτησε σε διάφορα σχολεία της περιφέρειας Φωκίδος (Τοπόλια, Μπράλο, Παλαιοχώρι) και τελικά τοποθετήθηκε στο σχολείο του χωριού του, όπου υπηρέτησε τα περισσότερα χρόνια του.

Σαν δάσκαλος, διακρίθηκε με παξυ των άριστων του κλάδου. Είχε κλείσει μέσα στην ψυχή του το παιδί, το Έλληνοπούλο και είχε αφιερώσει γι' αυτό όλη του τη ζωή. Στο δασκαλικό του έργο, είχε πάντοτε λαμπρά αποτελέσματα, γιατί ήξερε να εγγίζει την παιδική ψυχή και να την αιχμαλωτίζει. Πολλοί απ' τους μαθητές του

σήμερα, κατέχουν εξέχουσες και διακεκριμένες θέσεις στην κοινωνία, κι αναγνωρίζουν, ότι πολλά όφειλουν και στον πρώτο τους δάσκαλο.

Μέσα στο δασκαλικό κόσμο διέπρεψε ο Σκωλίκης, και σαν δάσκαλος - παιδαγωγός και

σαν συνδικαλιστής δάσκαλος. Ανήλθε, απρόσκοπτα και πάντοτε κατ' εκλογήν, όλα τα σκαλοπάτια της δασκαλικής ιεραρχίας και συνταξιοδοτήθηκε με τον βαθμό Διευθυντού Α'.

Στον συνδικαλιστικό τομέα, ιδιαίτερα, είχε πλούσια και εξαιρετική δράση. Διετέλεσε επανειλημμένα Πρόεδρος του

Δασκαλικού Συλλόγου Παρνασσίδας και αντιπροσώπευσε πολλές φορές τον ίδιο Σύλλογο, στις ετήσιες Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου στην Αθήνα. Στις συνελεύσεις αυτές διακρίθηκε μεταξύ των δασκάλων, τιμήθηκε με την ψήφο τους και μπήκε στην ανώτατη Διοίκηση του Κλάδου, για να φθάσει τελικά στο αξίωμα του Αντιπροέδρου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας. Ο Δ. Σκωλίκης άφησε έντονα ζωνρή τη διέλευσή του απ' την ανωτάτη ηγεσία του δασκαλικού κλάδου και μπήκε στο πάνθεο των αθανάτων ηγητόρων δασκάλων.

Αλλά και σαν άνθρωπος ήταν ανεκτίμητος. Πάντοτε γελαστός, πάντοτε καλόκαρδος και χαρούμενος, σκόρπιζε παντού και προς όλους την αίσιοδοξία, τη χαρά και την αγάπη. Όσοι τον γνώρισαν, δεν θα ξεχάσουν ποτέ την καλή του καρδιά και τον πλούσιο ψυχικό του κόσμο. Θα θυμούνται πάντοτε τον ανοιχτόκαρδο δάσκαλο Μήτσο Σκωλίκη!

Ας είναι ανάλαφρο και απαλό το χώμα της γενέτειρας γης, που τον σκέπασε, και η μνήμη του αιώνια.

Στους οικείους του, εξαιρετο σύζυγό του Ζωή και τα εκλεκτά τέκνα του Ηλία Σκωλίκη και Ντίνα Παπανικολάου, ως στείλει ο Ύψιστος θάλασμο να μαλακώση τον μεγάλο πόνο τους απ' το βαρύ πλήγμα.

Αιωνία η μνήμη σου, άξεχαστε Μήτσο.

ΕΥΘ. ΚΑΨΗΣ

«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Έκδοση Προοδευτικός Σύλλογος

«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Έβρου 102 - 104, Τ.Τ. 609
Τηλ. 7703239 - 7791528

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΝΙΚΟΣ ΑΣΗΜ. ΜΑΚΡΗΣ

Μαρασλή 21 — Αθήνα
Τηλ. 7224703

Τυπογραφείο

Ε. ΧΟΥΛΙΑΡΑ

Αγρησιλάου 18—20 Αθήνα
Τηλ. 5236835

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

Η Κα Βάσω Κατσούλη, το γένος Άσημ. Μπαλαμένου, γένησε κοριτσάκι.

Τα Κ.Ν. εύχονται να τους ζήσει το νεογέννητο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κος και η κα Αθανασίου Ε. Αποστολοπούλου βάπτισαν το γιό τους και τον είπαν Εύθυμιο.

Ο κος και η κα Βασιλείου Δ. Πέτρου βάπτισαν τη κόρη τους και την είπαν Μαρία.

Ο κος και η κα Γεωργίου Χ. Δερμάνη, βάπτισαν το γιό τους και τον είπαν Χαράλαμπο. Τα Κ.Ν. εύχονται να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Ευστάθιος Άχ. Άγαπητός αρραβωνιάστηκε την Δίδα Μοέ από την Κάτω Μουσουνίτσα.

Η Βούλα Σταμ. Μπάκα αρραβωνιάστηκε τον Ευστάθιο Καίλη από τη Γραβιά.

Τα Κ.Ν. τους εύχονται σύντομα στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Ο Γεώργιος Τσαμαδιάς παντρεύτηκε τη Γεωργία Άνδρ. Μπαλαμένου.

Η Ντίνα Άθ. Παπά παντρεύτηκε τον Μάριο Τσούνη.

Η Γεωργία Θ. Πολυχρόνη παντρεύτηκε τον Γρηγόριο Καλογεράτο.

Ο Εύαγγελος Άνδρ. Τσακαλός παντρεύτηκε την Μαρία Κ. Μητσοπούλου.

Τα Κ.Ν. τους εύχονται να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Γεώργιος Π. Μακρής.

Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Αικατερίνη Κορομπίλη.

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Δημήτριος Η. Σκωλίκης.

Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Νίκος Άνδρ. Σκουρτιάς.

Τα Κ.Ν. συλλυπούνται θερμά τους οικείους.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

Όνομα	Δρχ.	Όνομα	Δρχ.
Γιώργος Μάρης	1000	Παναγ. 'Ι. Μακρής, 'Ιτέα	δρχ. 500.
Παναγιώτης Κοτσιμπός	1000	Ζαχ. Π. Μακρής, Λαμία	δρχ. 500.
Ταξιάρχης Λυκαυέργης	500	Ανθούλα Λ. Ζαχαρή 'Αθ.	δρχ. 300.
Μιχαήλ Παππάς	500	Εύαγ. Δήμου 'Αθ.	δρχ. 1.000.
Βάσω Γεωργέα	500	Δημ. Γεωργίου Λαμία,	δρχ. 1.000.
Εύθυμία Χαλατσά	500	'Αθαν. Κουτρούμπας, Μώλος	Λοκρίδος, δρχ. 300.
Μαριγούλα Χαλατσά	1000	Εύαγ. Τσακνιάς 'Αθ.	δρχ. 500.
'Ιφιγένεια Μουτεβελά	1000	'Αλεξάνδρα Γ. Παπανικολάου,	'Αθήναι δρχ. 3.000.
Στέλλα 'Αθ. Κοτσίκη	1000	Γεώργ. Νικ. Μακρής 'Αθ.	δρχ. 1.000.
Εύθυμ. Ν. Κόλλιας	1000	Μιχαήλ Παππάς 'Αθ.	δρχ. 500.
Γρηγόριος Χασιακός	300	'Αχιλλέας Παπαχατζής Λάρισα,	δρχ. 1.000.
'Αθ. Παπαχατζής (Λάρ.)	1000	Δημ. Τζαβέλλας Λάρισα,	δρχ. 500.
'Αχιλ. Παπαχατζής (Λάρ.)	500	'Αθαν. Παπαχατζής Λάρισα,	δρχ. 500.
Δημήτ. Τζαβέλλας (Λάρ.)	500		
Χαρίλ. Τσαρουχάς (Θεσ) νίκη)	500		
Καίτη Χρηστίδη (ΗΠΑ)	2800		
Νίκ. Πιπέλιος (ΗΠΑ)	\$ 20		
Γιώργος Γαρουφαλής ('Αμφίκλεια)	500		
Εύθυμ. Κουτρούμπας	500		

☆

Νίκος και Κούλα Αποστολοπούλου 'Αθήναι, δρχ. 1.000.

Παναγ. 'Ιω. Παπαϊωάννου, 'Αθήναι, δρχ. 1.000.

★

Επανάρθωση: Συμπληρώνου με σωστά κάτι που γράφτηκε λαθασμένα στο προηγούμενο φύλλο μας: 'Η Στέλλα Άσημ. Μακρή έδωσε στην εφημερίδα μας δρχ. 2.000 στη μνήμη του συζύγου της Άσημάκη Ν. Μακρή και δρχ. 2.000 στη μνήμη της Άλεξάνδρας Παν. Μακρή.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Για όλη τη χειμερινή περίοδο οι συνεδριάσεις του Δ.Σ. του Συλλόγου θα γίνονται — όπως πάντα ανοιχτές — στην Κυριακή Έστια (Κέντρος 3 — Πλάνα), κάθε πρώτη και τρίτη Πέμπτη του μηνός.

ΚΑΙΓΕΤΑΙ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα.

πει να τους κλείσουμε εκεί που ανήκουν και με τη καθολική συμμετοχή και εγρήγορση του Έλληνικού λαού, να σώσουμε το τόπο μας από τη δολιοφθορά της πυρκαϊάς.

Ούτε ένα δέντρο, ούτε ένας θάμνος να μη ξανακαεί. Στην επιστροφή αυτή της προστασίας της Έλληνικής φύσης - της ζωής μας - δεν πρέπει να λείπει κανείς.

Ας μη ξεχνάμε ότι αν η κοινωνία μας τρέφει Νερόνες, νομοτελιακά παρακαμάζει και είναι καθήκον όλων μας, για μās και τα παιδιά μας, για τη Πατρίδα μας, να στρατευθούμε στον τίμιο και καθολικό αγώνα της κοινωνικής προόδου.

ΧΑΔΕΜ PLAST

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ

σακουλες ποιότητας

τυπωμενες & ατυπωτες

ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΦΩΚΙΔΑΣ

τηλ.: 0265 - 91212

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΙΕΝΝΗΣ

ΜΗΧ/ΓΟΣ ΗΛ/ΓΟΣ Ε.Μ.Π.

ΜΕΛΕΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΕΠΕΙ:

Ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις ξενοδοχειακών μονάδων, νοσοκομείων, βιομηχανιών, πολυκατοικιών, επαύλεων, κ.λπ.

ΔΙΝΕΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:

σε θέματα διαδικασιών, εκδόσεως, ανανεώσεως, και' αλλαγής αδειών, απαιτήσεις ύπουργείων κ.λπ.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΙ ΣΩΣΤΑ:

στη προμήθεια του ηλεκτρομηχανολογικού σας εξοπλισμού, συγκρίνοντας οικονομοτεχνικά τις εναλλακτικές λύσεις.

ΕΒΡΟΥ 102 - 104 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΑΘΗΝΑ (609)
ΤΗΛ. 7703239 7791528

UNITED INSURANCE BROKERS LTD

UIB

ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ Ε ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Continental Hellas

Ανώνυμος Ασφαλιστική Έταιρία

ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 253 - ΤΗΛ. 9427091 - 4, 9427554 TELEX 210450
A Member of The Continental Corporation

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΪΝΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 42 - 1ος ΟΡΟΦΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 108

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.02.977

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΣΠΑΣΜΩΔΙΚΑ

Από το ανέκδοτο έργο του ΓΑΚΗ ΑΣΕΛΗΝΟΥ

Η περιπέτεια των κατοίκων της Καλοσκοπής δεν έληξε με το κάψιμο του χωριού και την αποχώρηση των Γερμανών. Όσοι να πάρουν μιάν άνασα και να συμμαζέψουν τα λείψανα από τη θλιβική καταστροφή, και γούριο ξάφνιασμα επιφύλασσαν οι ναζίδες. Άρχες Ιουνίου του '44 έστησαν 4 πυροβόλα στο χώρο του σχολικού κτιρίου στα Καστέλλια κι άρχισαν άνελέητο βομβαρδισμό κατά της Καλοσκοπής, που κράτησε όλο το καλοκαίρι. Μιά ομάδα Γερμανών έγκαταστάθηκε μόνιμα στα Καστέλλια γι' αυτό το σκοπό: Νά βομβαρδίζουν σ' οποιαδήποτε στιγμή, μέρα ή νύχτα, το άνταρτοχώρι της Ρούμελης, πιστεύοντας ότι θα έφεραν καθήμερινή άναστάτωση σε άντάρτες και κατοίκους. Με τον τρόπο αυτό έδειχναν τη θάρσαρη παρουσία τους, έστω και από μακριά, στον έλεύθερο γειτονικό χώρο. Το ξάφνιασμα όμως, πέρασε και οι έλεύθεροι σκλάβοι της Καλοσκοπής πήραν τα έτρα τους. Την ήμέρα εργάζονταν στα χωράφια τους (πότιαν κλπ.) και το θράδυ, έχοντας μαζί και τα ζώα τους, καυλίζονταν σε μιά άπυρόδμητη εματιά, στις Σπουργιές (τοποεσία πίσω απ' το Ξεροδούλι). Εκεί κοιμούνταν ήσυχα, όσες βίδες και άν έριχναν τη νύχτα. Πολλές φορές, ό κανονιοολισμός γίνονταν την ήμέρα, την βρα της δουλειάς. Καθένας έρισκε κάποια πέτρα ή βράχο ή αγνάκι ή ντουβάρι γκρεμισμένου σπιτιού και φυλαγόταν, όπου να περάσει ό βομβαρδισμός. Κάθε φορά έριχναν 50 - 00 όβιδες και κατάσκαφταν τó διαφος. Το πλεονέκτημα γιά το χωριό ήταν, που οι όβιδες εκρέζονταν σε ευθεία γραμμή, πό άπόσταση 8 - 10 χιλιόμετρα και οι περισσότερες έσκααν πάνω από το χωριό, στις λαγιές του Ξεροδουλιού, γιατί έρροσειρά του Άι-Βασίλη, που ναι πάνω απ' τα Καστέλλια, εν επέτρεπε χαμηλότερο ευθύλο κανονιοβολισμό, ώστε να κάψουν μέσα στο χωριό, ή και αμηλότερα ακόμα, στα ποτιστικά χωράφια, που δούλευε ό κόσμος.

Έτσι, ή φοβέρα των ναζιδών πήρξε άκαρπη κι έριχναν τις βίδες τους στο γάμο του Κααγκιόζη. Δυό μήνες θα κράτηε αυτή ή κατάσταση με τους ομβαρδισμούς του πυροβολικού, ώρίς να προξενήσει την παραικρή θλάθη, ούτε τόν παραμυρό τραυματισμό σε άνθρωπο ή άω.

Οι κάτοικοι, πέρα απ' την απάσταση αυτή, που άλλωστε ή συνήθισαν, έδιαν όλη τη δύαμή τους γιά τη μάχη της σοειάς. Έργάζονταν έντατικά να κρατηθούν στη ζωή, με τό κε άλλο ψηλά και με την αίσθηγη ότι ταυτόχρονα έκτελούν και ό καθήκον τους άπέναντι στη κλαδωμένη πατρίδα. Κάπου - άπου, ό Έρυθρός Σταυρός έτελνε γιά διανομή και κάποια ρόφιμα (όσπρια κλπ.), που να μοίραζαν στον καταυλισμό τους μέσα στο δάσος. Τις πρώτες βοήθειες σε είδη κουζίνας και κουβέρτες, μετά τό κάψιμο, έδωσε στους κατοίκους μιά Έπιτροπή Καλοσκοπιτών που ήταν στην Άθήνα. Τα λίγα αυτά τρόφιμα, που τα συμπλήρωναν με λίγο γάλα απ' τις κα-

ταίκες τους (όσοι είχαν), κράτησαν στη ζωή τους Καλοσκοπίτες τό καλοκαίρι του 1944. Χτίστες του χωριού έφτιασαν κοστά στον καταυλισμό μικρούς φούρνους και οι γυναίκες έψηναν τα ψωμά τους, άποφεύγοντας να κατεβαίνουν στο χωριό, γιά τόν κίνδυνο των βομβαρδισμών.

Τόν Αύγουστο του '44 οι άντάρτες, με διασύνδεση της οργάνωσης Γραβιάς, ήρθαν σε έπαφή με τό Διοικητή του γερμανικού τμήματος που στάθμεινε εκεί (ήταν Γάλλος στην ίθαγένεια) και τόν έπεισαν να έγκαταλείψει τό τμήμα και να τους ακολουθήσει, γιάτι έβλεπε και ό ίδιος, πώς οι Γερμανοί έχαναν τό παιχνίδι. Έτσι, κάποιο θράδυ καμώθηκε πώς πάει περιπάτο πρós τό νεκροταφείο, όταν τόν παρέλαβαν οι άντάρτες, ύστερα από προσυνηνόηση, και τόν άνέβασαν στην έλεύθερη όρεινή Ρούμελη.

Πέρασε τό καλοκαίρι και ήρθε ό Αύγουστος του '44. Οι σύμμαχοι σημείωναν μεγάλες επιτυχίες κατά των ναζιδών στην κεντρική Εύρώπη. Οι Γερμανοί άρχισαν να υποχωρούν απ' τις κατεχόμενες χώρες, γιά να προετοιμάσουν την άμυνα τους στην ίδια τη χώρα τους. Γιά να έξασφαλίσουν όμως τακτική ύποχώρηση, άποφάσισαν τόν Αύγουστο να κάμουν μιά έκτεταμένη επιχείρηση στο χώρο της Ρούμελης, που ήταν τό κέντρο των άνταρτικών δυνάμεων. Έτσι, θα περνοσαν απ' τό Μοριά στην Ίτια κι από εκεί θα υποχωρούσαν με άνεση πρós τη Λαμία, χωρίς τό εμπόδιο των άνταρτών.

Συγκέντρωσαν δυνάμεις στην Άμφισσα και βάδισαν πρώτα κατά του Λιδωρικιού, γιά να πάθουν στις Κεραυτές ολοκληρωτική καταστροφή και να χαθεί ένα τάγμα τους. Τελικά, με νέες δυνάμεις έφτασαν ως τό Λιδωρίκι και τό έκαψαν. Άλλες δυνάμεις συγκεντρώθηκαν στη Γραβιά, στα Καστέλλια και στο 51 χιλιόμετρο και από τη Λαμία άλλες δυνάμεις έφτασαν στην Ύπάτη, γιά να κινηθούν κυκλωτικά γύρω στην Οίτη και να κάψουν τα χωριά του Δήμου Καλλιέων (όρεινης Παρνασσίδας).

Οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ δίνουν έντολή στα όρεινά χωριά της Παρνασσίδας, από την Καλοσκοπή και πάνω, να έκκενωθούν, γιάτι οι Γερμανοί άρχισαν έκτεταμένες επιχειρήσεις και θα συμπεριφέρονταν πρós τους πληθυσμούς με τη μεγαλύτερη σκληρότητα, που μπορούσε άνθρωπος να φανταστεί.

Κάθε οικογένεια φόρτωσε ρούχα γιά σκέπασμα και μερικά τρόφιμα σε μουλάρια ή σε γαϊδουράκια, και ό πληθυσμός των χωριών βάδισε πρós την Κάτω και Άνω Μουσουνίτσα.

Οι Γερμανοί έφτασαν ένα άπόγευμα στην Καλοσκοπή (18 Αύγουστου περίπου) και άφου έγινε κάποια μάχη, που σκοτώθηκαν μερικοί απ' αυτούς, μπήκαν στο χωριό και τό βρήκαν έρημο. Στο πέραςμά τους έκαψαν μερικά σπίτια ακόμα, που

τό Πάσχα δεν πρόλαβαν να τα παραδώσουν στις φλόγες, και πυρπόλησαν όσες θημωινές σιτάρι βρήκαν στ' άλώνια, που περιμέναν άλώνισμα (με τα άλογα, γιάτι μηχανή δεν πήγαινε τότε). Σκότωσαν τό γερο-θύμιο Πριόβολο (Τσακμάκη) και τό Νακολιά, που έχαμαν την άπερισκεψία να μη φύγουν απ' τό χωριό. Μιά γριά είχε κρυφτεί 8 μέρες σ' ένα χωράφι της, όπου τέλειωσαν οι επιχειρήσεις, και γλίτωσε. Μερικοί Καλοσκοπίτες είχαν καταφύγει σε σπηλιές της Γκιώνας.

Οι Γερμανοί, μετά την Καλοσκοπή, βάδισαν πρós την Πανουργιά (Δρέμισσα). Ό πολύς πληθυσμός των χωριών πέρασε στον Κοριάκο, την Κάτω και Άνω Μουσουνίτσα. Τη δεύτερη μέρα της επιχείρησης ήρθε μιά πληροφορία πώς οι Γερμανοί κινούνται και από τό Λιδωρίκι πρós τό όρεινό συγκρότημα από τη χαράδρα του Μόρνου. Ίσως έτσι να ήταν τό σχέδιό τους, αλλά μετά την καταστροφή τους στις Κεραυτές, άρκέστηκαν, φαίνεται, να κάψουν τό Λιδωρίκι και τα γύρω χωριά και ν' αφήσουν την όρεινή Παρνασσίδα στη διάθεση των δυνάμεων που κινήθηκαν από τα άλλα μέρη. Έτσι, γλίτωσαν τα χωριά Συκιά, Κοριάκος και οι Μουσουνίττες από τη θάρσαρη επιδρομή και βρήκε σ' αυτά καταφύγιο ό δικόκωμος πληθυσμός. Τα Τμήματα των Γερμανών από την Ύπάτη έφτασαν στην Καστριώτισσα και στο Μαυρολιθάρι, γιά να συναντηθούν με τους Γερμανούς που κινήθηκαν από Καστέλλια και 51 χιλιόμετρο. Κόσμος πολύς, πολίτες και άντάρτες, ήταν συγκεντρωμένοι στην Άνω Μουσουνίτσα. Ύπήρχε κίνδυνος να περάσουν οι Γερμανοί από την Καστριώτισσα και τό Μακρυκάμπι στη Μουσουνίτσα ή να χτυπήσουν τό χωριό με όρειβατικό πυροβολικό και γι' αυτό ό κόσμος άρχισε ν' άνεβαίνει ψηλότερα, πρós τα Βαρδούσια, σε ύψος 2.000 μ. (σε γυμνή - άλπική περιοχή). Ευτυχώς, ό καιρός ήταν καλός εκείνες τις ήμέρες.

Στη Μουσουνίτσα μοίρασαν στον κατατρεγμένο πληθυσμό όσπρια από τις άποθήκες της Έπιμελητείας του Άντάρτη (ΕΤΑ), γιά να περάσει ή δύσκολη στιγμή. Σε κάθε σταθμό που έχαναν οι καταδιωγμένοι γιά ξεκούραση, οι γυναίκες στέριωναν την πρόχειρη μαγειρική τους και τό πρόχειρο ζύμωμα, ψήνοντας καμιά κουλούρα στη χόβολη.

Οι Γερμανοί που βάδισαν από την Ύπάτη και οι άλλοι από τη Γραβιά, συναντήθηκαν στο Μαυρολιθάρι. Στο πέραςμά τους παράδωκαν στις φλόγες όλα τα χωριά του Δήμου Καλλιέων: Πανουργιά, Πυρά, Μαυρολιθάρι, Καστριώτισσα, Άνατολή και Δάφνη. Γλίτωσε μόνο ή Στρώμη, ίσως γιάτι δεν τους έδωσε να κατεθούν τόσο χαμηλά στη ρεματιά. Μερικοί είπαν πώς είχαν έντολή να μην πειράξουν τη Στρώμη, γιάτι κάποιος Στρωμίτης βρέθηκε επιστήμονας στη

Γερμανία και μεσολάβησε γιά την έξαιρηση του χωριού από τό κάψιμο.

Έπειδή ή επιχείρηση κράτησε κάπου 10 μέρες και τα τρόφιμα σάθηκαν, μερικοί από αυτούς που είχαν άνεβει στις πίσω πλαγιές των Βαρδουσίων, πρós τη Δωρίδα, κατηφόρισαν πρós τό χωριό Δάφνο (Γρανίτσα) της Δωρίδας και άναγκαστικά «ζητιάνεψαν» λίγο ψωμί από τους κατοίκους του χωριού, πώς τις οικογένειές τους (μικρά παιδιά, γέρους κλπ.).

Με την έλπιδα πώς δεν θα έχουν άντιπερισπασμό τα στρατεύματα κατοχής, τώρα που έκαψαν τα χωριά και δεν άφησαν τίποτα όρθιο, άποσύρθηκαν στις πόλεις και οι κατατρεγμένοι κάτοικοι των χωριών γύρισαν στα καταστραμένα χωριά τους, γιά να θεμελιώσουν τη λευτεριά της πατρίδας πάνω στα έρείπια που άφησε ό ναζισμός.

Ό ιστορικός Γάκης Δάππας γράφει τα έξής γιά την τελευταία και σκληρότερη επιχείρηση των Γερμανών στην όρεινή Παρνασσίδα (ΣΤΕΡΒΑ ΕΛΛΑΣ, τ. 74, Ιούλιος 1975, σελ. 15 - 16):

«... Τόν Αύγουστο τό '44, οι Γερμανοί με μεγάλες δυνάμεις θέλησαν να ξεκαθαρίσουν τη Ρούμελη απ' τους άντάρτες. Στην Παρνασσίδα άρχισαν τό Δεκαπενταύγουστο. Μέντε χιλιάδες στρατός ξεκίνησε από τη Γραβιά, Καστέλλια, Μπράλο και άλλος τόσος απ' την Ύπάτη και τη μεριά της Σπερχειάδας. Στις 17 Αύγουστου όνηφόρισαν κατά την Κουκουβίστα και στις 18 που μπήκαν, τη βρήκαν άψυχη. Οι Κουκουβιστάνοι πιάσανε και πάλι τη Γκιώνα. Δέ βρήκανε πολλά οι ναζί. Κάψανε είκοσι σπίτια που γλίτωσαν την άλλη φορά και γκρέμισαν 8,τι είχαν πρόχειρα σκεπάσει. Κάψανε όλες τις θημωινές που βρίσκονταν στ' άλώνια. Στάχου δεν άφησαν. Μα και πάλι, τό πέραςμά τους δεν ήταν άμάτωτο. Σφάξαμε τό γέρο Ήλία Γεωργίου (Νακολιά), 90 χρόνων και σκοτώσανε τό Θύμιο Πριόβολο (Τσακμάκη) 75 χρόνων. Άπό εκεί φύγανε οι Γερμανοί, να σκορπίσουν τόν όλεθρο σ' άλλα ρουμελιώτικα χωριά. Κολώνες καπνού και μαύρο σύννεφο σκέπασε τόν τόπο απ' τις πυρκαγιές που άνάψανε στα χωριά της Γκιώνας. Έμοιαζε τό βουνό σά να έκρυβε ήφαίστειο, που ξαφνικά έξέσπασε τό θυμό του.

Οι άντάρτικες δυνάμεις με ψυχικό πόνο παρακολουθούσανε τό χαλασμό του τόπου. Πώς να τα θάλουν με τόσες πολύψυχες έχθρικές δυνάμεις; Όλο όμως καρτερώνε. Κάποια στιγμή θα

τους δοθεί ή περίσταση. Ένα τμήμα παρακολουθούσε τόν έχθρο απ' τα πλάγια, να τόν χτυπήσει όταν θα τό μπορούσε.

Στις 24 Αύγουστου 1944, την αύγή, τμήμα από έξακόσους Γερμανούς, πιστοφυλακή στο κύριο σώμα, αφήνει την Γκούρα τραβώντας κατά την Κουκουβίστα. Άφαντο τους πηγαίνει από κοντά άντάρτικο τμήμα. Άφήνει τους ναζί νάμπουν στην Κουκουβίστα και να ξενοιαστούν. Είναι μεσημέρι. Άπ' τη θέση Μνήματα ξεχύνονται άξαφνα οι άντάρτες μέσα στο χωριό. Οι Γερμανοί τρομαγμένοι απ' τό άναπάντεχο, όχυρώνονται στα γκρεμίσματα και τ' άποκαΐδια. Δέν τους φυλάνε όμως. Με πείσμα οι άντάρτες τους χτυπάνε από παντού. Γίνονται τώρα τιμωροί της πολύπαθης Καλοσκοπής. Στα χαλάσματα, πίσω απ' τους γκρεμισμένους τόπους οι Γερμανοί χτυπημένοι, άλλοι σπαρταρώνε ξεψυχώντας κι άλλοι λαδωμένοι δογγάνε. Άπό άγκωνάρι σε χάλασμα, από σοκιάκι σε πλάτωμα, γίνεται σωστή μάχη. Ό άξιωματικός των ναζί πέφτει νεκρός βπως βρισκόταν ταμπουρωμένος στα ρειποθέμελα του σχολείου.

Οι άντάρτες δεν είναι πολλοί γιά να μπορέσουν να ζώσουν τό χωριό, ώστε να μη γλιτώσει ένας απ' τόν έχθρο. Τα άλλα τμήματα μακριά, δέν προκινούν να λάβουν μέρος στη μάχη. Στο μεταξύ, απ' τό σύμφορο της μάχης, πήρανε είδηση τα Καστέλλια κι άρχισαν να χτυπάνε με τα κανόνια την Κουκουβίστα, ύποστηρίζοντας τη φευγάλα των δικών τους...

Μέσα σε γκρεμίσματα αφήνουν σαράντα σκοτωμένους κι άλλους τόσους λαδωμένους. Κι' οι άντάρτες είχαν έφτά νεκρούς. Έτσι, ξεπλήρωσαν άκριβά οι μακελλάρηδες, που άπανωτά κάψανε και κακουρέψανε τό χωριό αυτό της Ρούμελης...».

ΓΑΚΗΣ ΑΣΕΛΗΝΟΣ

*

ΒΑΓΓΕΛΙΣΤΡΑ ΠΑΝΑΓΙΑ

(Άκροστιχίδα)

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ

Βαγγελίστρα, Παναγιά μου,
Α ειπάρθενη, Κυρά μου,
Γίνηκες έσύ άσπίδα,
Γιά τόν κόσμο ή έλπίδα,
Ελα τώρα πιδ κοντά μας,
Λύσε τα σφιχτά δεσμά μας.
Ιησού Χριστό ύμνούμε,
Στό ναό τόν προσκυνούμε.
Τήν εικόνα, τη μορφή Σου
Ραίνουν πάντα οι πιστοί Σου,
Α σπιλη ήταν ή ζωή Σου!

Παναγιά μας και Μητέρα,
Α χραντη και Πλατυτέρα,
Νά μάς προσπατέψεις πάλι
Από την άνεμοζάλη,
Γιά να κάνουμε πολλές
Ιεσίες, προσευχές,
Α πειρες, θεοιές ευχές!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΗΛ. ΒΕΛΛΙΟΣ

Χειρουργός Μαιευτηρας - Γυναικολογος

Επιμελητής Α' Πανεπιστ. Κλινικής Μαιευτηριου «Αλεξανδρα»

Ιατρείο: Φιλικής Εταιρείας 3 - Πλατεία Κολωνακίου

Τηλεφ.: 36.39.024 (ιατρ.) - 36.32.697 (οπ.) - 65.25.011 (ΗΡΑ)

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Πρὸς
Τὴν Ἐπιτροπὴ Συντάξεως τῆς
Ἐφημερίδος «Καστελλιώτικα
Νέα»
Ἔδρου 102 - 104
Ἀθήνας

Τὸ λαθεμένο δρόμο ποὺ ἀκολούθησε ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς θητείας του στὶς διαφορὲς Κοινότητες - Ἐταιρεῖες Βωξίται Παρνασσού, ἔρχεται τώρα νὰ δικαιολογήσει μὲ τὸ ἔγγραφο τοῦ ποὺ δημοσιεύσατε στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς Ἐφημερίδος σας. Νὰ καθησυχάσει τὴν κοινὴ γνώμη γιὰ τὶς παραλείψεις καὶ νὰ πεί μὲ βεβαιότητα: «Χωριανοί, δὲν ἐγείρω ἀξιώσεις ἀπὸ τὴν Ἐταιρεία νὰ πληρώσει τὴν Κοινότητα ἀποζημίωση γιὰ τὴ νομὴ (δικαίωμα βοσκῆς), ποὺ ἡ Ἐταιρεία στερεῖ, ἀντίστοιχα ἔσοδα, ἀφοῦ περιορίζεται στὸ ΜΗΔΕΝ τὸ σύνολο σχεδὸν τῆς βοσκῆς ἐκτάσεως, γιὰ τὴν δὲν ὑπάρχει νομικὴ κάλυψη.

Ἐπαναλαμβάνει τὸ σφάλμα, ἀνεξάρτητα ἀν τὴν ἄλλα ξανὰ τὰ δεδομένα, ἰσχύουν ἢ δὲν ἰσχύουν στὸ βαθμὸ ποὺ ἴσχυαν πρωτότερα.

Μάταια ἀγωνίζεται νὰ ἀποπροσανατολίσει τὴν κοινὴ γνώμη, προσπαθώντας συγχρόνως νὰ προσφέρει καὶ νομικὲς γνώσεις, στὸ θέμα ποὺ λέγεται νομὴ (δικαίωμα βοσκῆς).

Ὁ κ. Πρόεδρος περιφρόνησε ὁμόφωνες ἀποφάσεις τοῦ προηγούμενου Κοιν. Συμβουλίου περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῆς καὶ ὅστε ἄλλη περὶ συμβιβαστικῆς λύσης τῶν διαφορῶν, οἱ ὁποῖες συλλογῶν περιφρόνησε τοῦ ἐντολοδόχου κοινὸ πρὸς τὸν ἐντολὰ, καὶ ἀποσιώπησε τὸ ρόλο κάποιου ιδιώτη, ὀνόματι Γεωργ. Θεοδώρου, γιὰ τὸν ὁποῖο ἀναφέρεται σὲ ἔγγραφο τοῦ καὶ ὁ Κτηνοτροφικὸς Σύλλογος στὸ ἴδιο φύλλο.

Εἶναι γνωστὸ, ὁ πῶς πάντως, γιὰ νὰ ἀπομακρύνει τοὺς κτηνοτρόφους ἀπὸ τὶς Κοινοτικὲς βοσκὲς καὶ γιὰ νὰ ἐργάζεται ἀνενόητη ἢ Ἐταιρεία, μοίρασε σὲ μερικὸς κτηνοτρόφους χρήματα μὲ ἀποτελέσματα νὰ κατστρατηγηθῶν τὰ συμφέροντα τῆς Κοινότητας καὶ τῶν ὑπολοίπων κτηνοτρόφων.

Κε Πρόεδρε:

Τὸ δυνάμει Νόμου καὶ ἀμνημονεῦτο χρόνο, ἰσχύουν, ὑπάρχον καὶ ἐπανολαμβανόμενον ὁμοίωμα δικαίωμα νομῆς τῆς Κοινότητας ἐπὶ ὄλων τῶν βοσκῆσιμων ἐκτάσεων ποὺ βρίσκονται μέσα στὰ ὄρια τῆς δικητικῆς περιφέρειας τῆς Κοινότητας, ΕἶΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ νὰ παραχωρηθῆι κατὰ ὁποιοδήποτε τρόπο ΕΡΗΜΗΝ τῆς Κοινότητας, ὡς δικαιοῦχου τούτου (δικαίωματος).

Ὅποιαδήποτε παραχώρηση χωρὶς τὴ συναίνεση ἢ ἄλλως, τὴν πλήρη ἀποζημίωση, εἶναι παράνομος καὶ ἢ ἀντίστοιχη τυχὸν πράξη μεταβίβασης ἢ παραχώρησης ΑΚΥΡΟΣ.

Γιὰ νὰ ἀναίρεθῆι τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς νομῆς ΠΡΕΠΕΙ νὰ χωρηθῆι νόμιμος διαδικασίᾳ ἀπαλλοτριώσεώς του, ἄλλως, ἢ ἀφαίρεση καὶ στέρηση τῶν εἰσοδημάτων τῆς Κοινότητας ἔχει

ὡς ἀποτέλεσμα τῆς διάλυσής της. Πῶς πέρα, λέτε, πὼς δὴθεν ἢ Ἐταιρεία ἐγίνε νομῆς τῆς ἐκτάσεως ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν χορηγηθείσης ἀδείας γιὰ τὴν ἀποψίλωση ὠρισμένης ἐκτάσεως δάσους. Ὅχι, τούτο εἶναι λάθος, παράνομο καὶ ἀπαράδεκτο. Καὶ νὰ, γιὰτί:

Γιὰτί ἢ βάσει τοῦ Δασικοῦ Κώδικος χορηγούμενη ἀδεία γιὰ ἀποψίλωση δὲν προσδίδει νομῆ.

Ἡ καταβολὴ χρημάτων ἐνεργεῖται γιὰ τὴν ἀποψίλωση. Ἀφορὰ ἀποζημίωση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν διαπαντῶν πρὸς ἀναδάσωση.

Συνέπεια τῶν πῶς πάνω, ἀκάλυπτος κ. Πρόεδρε τῆς Κοινότητας ἀπέναντι τοῦ Νόμου καὶ τῆς Κοινότητας, γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς θετικῆς ζημίας, ποὺ ἔπαθε ἢ Κοινότητα, εἶσθε ὁ ἴδιος καὶ τὸ Κοιν. Συμβούλιο. Μοναδικῆ, ἴσως, λύση γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἄλλη, παρὰ ἢ Νομαρχία νὰ μελετήσῃ σὲ βάθος τούτο καὶ νὰ ἀποφασίσει.

Πολ. Παπανικολάου

☆

Κοιν.: Κοινότητα Καστελλίων,
Προεδρευτικὸ Σύλλογο
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Ἀγαπητὲ κ. Νομάρχη,

Σὰν φορολογούμενος πολίτης ποὺ λυπάται τὸ δημόσιο χρήμα, θέλω νὰ σὰς καταγγείλω ὅτι ὁ δημόσιος δρόμος ποὺ ἐνώνει τὴ Κοινότητα Καστελλίων μὲ τὸ σταθμὸ Μπράλου καὶ ποὺ ἔχει συνεχὴ κίνηση σὲ 24-ωρη βάση, ἄρχισε ἐδῶ καὶ ἔνα χρόνο νὰ χαλάει, δηλαδὴ νὰ δημιουργοῦνται μικρὲς λακκούβες. Ἐτσι σὲ λίγο θὰ χρειαστεῖ ἀνακατασκευὴ, δηλαδὴ τεράστιο ἔξοδο, ἐνῶ ἂν ἐπισκευαστοῦν οἱ λακκούβες, μπορεῖ νὰ ζῆσει ὁ δρόμος πολλὰ χρόνια. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας εἶναι τόσο γνωστὸς «νοικοκύρης» ποὺ θὰ τὸν εἶχε φτιάξει σίγουρα, ἂν εἶχε στὰ χέρια του σχετικὸ κοντῦλι σας. Ἐτσι, τὸ θέμα περνάει στὶς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες σας. Ὑπάρχει ἄραγε τώρα αὐτὸ τὸ χέρι τῆς νοικοκυροσύνης, ποὺ περιμέναμε τουλάχιστον 50 χρόνια;

Μὲ τὰ φιλικώτερα αἰσθήματα
Κ. Ἐσκιτζόπουλος

☆

Πρὸς
τὴν Ἐφημερίδα «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Ἀθήνας

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ προσπάθεια τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητός μας μὲ τὸ γράμμα του, τὸ ὁποῖον δημοσιεύσατε στὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος Ἀπριλίου - Ἰουλίου 1982, γιὰ νὰ καθησυχάσει τοὺς συγχωριανούς μας διὰ τὰς παραλείψεις του νὰ περιφρουρήσει τὰ κοινοτικὰ συμφέροντα, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωμένος, δὲν ἀντέχει τῆς ὑπομονῆς μας.

Λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει νομικὴ κάλυψη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Α.Ε.Μ. «Βωξίται Παρνασσού», γιὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα τῆς στερεῖ.

Ἰσχυρίζεται πὼς οἱ κτηνοτρόφοι ἐνῶ ἔχουν δίκαιον, δὲν τοῦ ζήτησαν τὴν συνδρομὴν του, ἀφοῦ εἰς τὰς ἀποκλειστικὰς ἀρμοδιότητας τῶν Δημ. καὶ Κοιν. συμβουλίων, εἶναι ἢ ἐξεύρεσις βοσκοτόπων διὰ τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων δημοτῶν. Ἐνῶ ὁ σύλλογός σας λαμβάνει ἐνεργὸ μέρος διὰ τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος τῆς περιοχῆς, οὗτος ἐπιθυμεῖ, λέγει, φιλικὰς μετὰ τῆς Α.Ε.Μ. σχέσεις. Ὁσαύτως, λέγει ὅτι ἔχει τὴν εὐθύνην ὅλην ἀνεξαρτήτως τῶν δημοτῶν. Ὅμως, τὰ γεγονότα εἶναι τελείως διαφορετικὰ.

1) Διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν Ἐταιρίαν συγχωριανούς μας δὲν νομίζω ὅτι ἔχουν ἀνάγκη προστασίας οὐδενός, διότι ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὴν κοπιᾶζον, ἰδρῶνουν καὶ ἀμειβόνται ἐπαξίως καὶ δικαιοδικῶς.

2) Διὰ τὰς ὑπερβάσεις τῆς Ἐταιρίας τῶν ὄρων ἐργασίας καὶ τοῦ τρόπου ἐξορύξεως τοῦ μεταλλεύματος, λέγει ὅτι τὰ ἀρμόδια ὄργανα πρέπει νὰ τὰ ἐλέγχουν. Ἐὰν τὰ ὄργανα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἐννοεῖ ὁ κ. Πρόεδρος, διὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλον λόγον, δὲν τὰς ἐλέγχουν, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ὑψώσει φωνὴν διαμαρτυρίας (ἐκτὸς ἐὰν δὲν θέλει νὰ διαταράξει τὰς φιλικὰς του σχέσεις), διὰ τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 13 - 14 ἔκρηξι φουρνῶν ἰσχυροτάτων δονήσεων ὑπὸ τῆς Α.Ε.Μ., μὲ προφανὴ κίνδυνον νὰ καταρρεύσουν τὰ σπῆτια μας καὶ νὰ μὰς καταπλακώσουν, ἢ νὰ μὰς ἀναγκάσουν νὰ μετοικήσωμεν ἄλλα-χοῦ.

3) Διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρδευτικῶν αὐλάκων, ποῖος εἶναι ὁ ἀρμόδιος νὰ ἐλέγξει καὶ νὰ καλέσει τὴν Α.Ε.Μ. νὰ ἀποκαταστήσει τὰς ζημίας καὶ ὅχι νὰ ἀνέχεται τὸ νερὸ ἀρδευσεως νὰ προωθεῖται στὸ χωριὸ μὲ ἀντλιακὰ μηχανήματα αὐτῆς.

Ἐὰν βρίσκει ἀνευθυνότητα ἐπ' αὐτῶν, ἂς μὰς τὸ δηλώσει καὶ τὸ μάθωμεν καὶ ἡμεῖς.

Ὅσον ἀφορὰ τὴν διατήρησιν τῶν κεφαλαρίων, εἰς ἄλλους ἀνήκει ἢ πρωτοβουλία καὶ ἐνέργεια. Ἄς ἐρευνήσει τὸ ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος γιὰ νὰ διαπιστώσει καὶ ἔτσι θὰ ἀποβάλλει τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι εἶναι δικό του τὸ ἐπιτεύγμα. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γίνω μάντις κακῶν καὶ ὀλεθρίων ἐξελίξεων, ἀλλὰ, διὰ τὰς ἀποφευχθεῖν αὐταὶ κατὰ τὰς ἐπικειμένους Δημ. καὶ Κοιν. ἐκλογὰς μακρὰν προκαταλήψεων, δεσμεύσεων, ἐξαρτήσεων καὶ τυχόν παρεμβάσεων σκοτεινῶν δυνάμεων, ἂς ψηφισθοῦν ὑπὸ τῶν συγχωριανῶν μας πρόσωπα θαρραλέα καὶ τολμηρά, νὰ ὑψώσουν τὸ ἀνάστημά των, προκειμένου νὰ ἀποκατασταθῆι ἢ ὑφισταμένη ἀνώμαλος κατάσταση εἰς βάρος τοῦ χωριοῦ μας.

Εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ἐργαζόμενοι μὲ ζῆλον καὶ πάθος, θὰ τὸ ἐπιτύχουν, διότι ὑπάρχει προηγούμενον, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπιβεβαιώνει.

Μετὰ τιμῆς
Ἄθαν. Κάντζος

ΦΙΛΑΘΛΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ ποδοσφαιρικὴ ομάδα τῶν Καστελλίων, εἶναι πλέον, γεγονός. Τελείωσαν οἱ τυπικὲς γραφειοκρατικὲς διαδικασίες, καὶ τὸ χωριὸ μας ἔχει τὴ δική του ποδοσφαιρικὴ ομάδα, ποὺ θὰ τὸ ἐκπροσωπεῖ σὲ ὅλες τὶς συναντήσεις τοῦ εἴδους. Ἡ χαρὰ ὄλων μας εἶναι μεγάλη καὶ κυρίως τῶν νέων τοῦ χωριοῦ, ποὺ θὰ μποροῦν νὰ βρίσκουν διέξοδο στὴν νεανικὴ τους ὁρμὴ μέσα ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ ἀμίλλα τῆς ἀθλητικῆς. Ἡ πολιτεία στὴ προσπάθειά της γιὰ μιὰ σωστὴ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῆς ὑπαίθρου καὶ ὑγιᾶ διαμόρφωση τῆς νέας γενιάς δειχνεῖ ἀμέριστο ἐνδιαφέρον γιὰ χαρόμοιες πρωτοβουλίες.

Στὸν ἐνθουσιασμὸ ὅμως τοῦ ἐπιτεύγματός μας αὐτοῦ, δὲν μποροῦμε νὰ ἀποκρύψουμε τὴ λύπη μας γιὰ μιὰ ἐνέργεια, ποὺ δὲν τιμᾶ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τοὺς «παράγοντες» ποὺ παρερμηνεύουν τὸ ρόλο του.

Μαθαίνουμε ὅτι οἱ ποδοσφαιρικὸι ἀρμόδιοι τῆς Γραβιάς ἀρνούνται νὰ ἐπιτρέψουν σὲ ὅσους Καστελλιώτες παίχτες ἔπαιζαν

μέχρι σήμερον στὴ μοναδικὴ ομάδα, ποὺ ὑπῆρχε καὶ γυμναζότανε στὴ Γραβιά νὰ μεταγραφθοῦν στὴν ομάδα τοῦ χωριοῦ τους.

Καιρὸς εἶναι, αὐτὸς ὁ ἐπαγγελματισμὸς καὶ ἢ ἐμπορία τοῦ ἀθλητισμοῦ νὰ σταματήσῃ. Καιρὸς εἶναι, ὅσοι νομίζουν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀπὸ τὸν τρόπο τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας καὶ τὴν νέα γενιά, νὰ ὀρθολογιστοῦν...

Ἄν οἱ ὁποιοὶδήποτε «τυπικὲς» δυσκολίες, τὶς ὁποῖες δημιουργοῦν οἱ «παράγοντες» τῆς Γραβιάς συνεχιστοῦν, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ καταγγείλωμε ὁμοῖα τὴν ἐνέργεια καὶ νὰ ζητήσουμε βοήθεια ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους φορεῖς τῆς Πολιτείας.

Εἶναι θέμα ἠθικῆς τάξεως καὶ οὐσιαστικῆς συμμετοχῆς στὴ προσπάθεια ἐνὸς τόπου νὰ προκόψει. Τὸ φιλαθλο πνεῦμα καὶ ἢ ἔννοια τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐξπατρίδα τὴν Ἑλλάδα, καὶ θὰ ἔταν τουλάχιστον ντροπὴ νὰ ὑπονομεύεται ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοῦ Ἑλληνες...

ΠΕΤΑΧΤΑ

Στὶς 19 Αὐγούστου, στὶς 9 τὸ βράδι, ἀγνωστος καμικάζι παρέσυρε μὲ τὴ μοτοσυκλέτα του τὸν Δημήτριο Παπανικολάου στὸ πέρα χωριὸ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τὸν τραυματίσει σοβαρὰ. Ὁ ἀσυνείδητος ὁδηγὸς ἀνέπτυξε μεγάλη ταχύτητα καὶ ἐγκατέλειψε τὸ θῦμα του. Δυστυχῶς, ὁ δρᾶστης δὲν βρέθηκε ἀκόμα, ἂν καὶ οἱ πληροφορίες γιὰ τὴν κατεύθυνση ποὺ ἀκολούθησε μετὰ τὴν πράξη του εἶναι μᾶλλον σαφείς. Ἐλπίζουμε, οἱ ἀστυνομικὲς ἀρχὲς νὰ τὸν βροῦν καὶ νὰ τὸν τιμωρήσουν παραδειγματικὰ, γιὰ νὰ μὴ ξαναεμφανιστεῖ τὸ καινούργιο αὐτὸ «φρούτο» τῶν πόλεων καὶ στὸ χωριὸ μας.

*

Δεύτερο κρούσμα, γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν θὰ πρέπει νὰ μείνουμε ἀδιάφοροι, παρουσιάστηκε στὶς 23 Αὐγούστου. Ἄγνωστοι καὶ πάλι, κατὰστρεψαν τὴν περιφραξὴ ἀπὸ παλούκια τοῦ οἴκου πέδου τῶν Π. καὶ Δ. Παπαϊωάννου. Οἱ ἰδιοκτῆτες τοῦ οἴκου πέδου ἐντοπιζοῦν ὅτι ἢ ζημιὰ ἔγινε γύρω στὰ μεσάνυχτα.

Καὶ τὰ δύο γεγονότα ποὺ συνέβησαν, θὰ πρέπει νὰ προβληματίσουν ὄλους μας, καὶ καλὸ θὰ ἦταν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀναφορὲς στὴν ἀστυνομία, νὰ... ἔχουμε καὶ μιὰ γάτα στὸ σπίτι... δηλαδὴ, νὰ ἔχουμε τὸ νοῦ μας, ὅστε νὰ μὴν ἀφίσουμε νὰ μαγανιστεῖ τὸ χωριὸ ἀπὸ «μοντέρνα» τερτίπια...

*

Τὸ 1977 - 78, ὅταν ἔγινε ἢ ἐξυγίανση καὶ διαμόρφωση τοῦ Νεκροταφείου, στὴ νότια πλευρὰ τοῦ μαγντρότσιου, ἀφέθηκε χώρος κενὸς γιὰ εἶσοδο. Στὴν εἶσοδο αὐτῆ, ἔλα αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν μπήκε πόρτα, οὔτε καὶ ἐμπόδιο εἰσόδου τῶν ζώων. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ μπαινοβγαίνουν ἀνεμπόδιστα τὰ αἰγοπρόβατα καὶ οἱ σκύλοι, νὰ ἀναποδογυρίζουν τὰ καντήλια καὶ νὰ

λερώνουν μὲ τὰ περιττώματά τους τὰ μνήματα. Μὰς παραπονοῦνται οἱ συμπατριῶτες μας, ὅτι κάτι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ παρακαλοῦμε τὸν Παπὰ τοῦ χωριοῦ νὰ φροντίσει τὸ θέμα, μὰς καὶ εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός του.

*

Εὐχόμεστε καὶ τὸ ἐλπίζουμε νὰ ἐπικρατήσῃ πολιτισμὸν καὶ πραγματικὰ δημοκρατικὸ κλίμα στὶς ἐπικείμενες Δημοτικὲς ἐκλογές. Φυσικὸ εἶναι νὰ γίνονται διάφορες ζυμώσεις, διαβουλεύσεις καὶ ζωντὲς ἀντιπαραθέσεις στὰ καφενεῖα καὶ στὰ σπίτια. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ θὰ πρέπει ὅλοι οἱ ψηφοφόροι τῶν Καστελλίων νὰ διαφυλάξουν, εἶναι οἱ καλὲς καὶ ἐγκάρδιες σχέσεις ποὺ ὑπῆρχαν καὶ θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸς νικητὲς καὶ τοὺς ἠττημένους αὐτῶν ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλων ψηφοφοριῶν. Ἡ ψήφος εἶναι ἱερὸ καὶ ἀναφαίρετο δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου πολίτη. Δημοκρατία ἔμωσ σημαίνει σεβασμὸς καὶ ὑποκομὴ στὴν ἐπιθυμία τῶν πολλῶν ποὺ θὰ ἐκφρασθεῖ ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κάλπης.

*

Μὲ χαρὰ βλέπουμε τοὺς νέους τοῦ χωριοῦ νὰ δείχνουν τόσο ἐνδιαφέρον καὶ ζῆλο γιὰ κάθε πολιτιστικὴ καὶ ἀθλητικὴ πρωτοβουλία. Ἡ προσπάθειά τους νὰ θελιώσουν τὶς συνθηκὲς ζωῆς στὰ Καστέλλια καὶ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀδράνεια, ἀπὸ τὴν ὁποῖα ὑποφέρει ἢ γελοία, συνήθως στὴν ἐπαρχία, εἶναι ἀξιοσημείωτη. Πρέπει νὰ τοὺς συμπαρασταθοῦμε καὶ νὰ διευκολύνουμε κάθε ἀγώνα τους. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς νέας ἀθλητικῆς ἐμάδας τῶν Καστελλιωτῶν, εἶναι ἀπαραίτητη. Στείλτε μας, ὅτι μπορεῖ ὁ καθένας, μὲ τὴν σημείωση: γιὰ τὴν ομάδα τῶν Καστελλίων.